EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 25 | Actualitzat el 27/12/2019 a les 12:03

La misèria d'escriure

Â
La literatura interessa poc. No dic res de nou. Sempre hi ha hagut pocs lectors de literatura i tinc la sensació que, a mesura que avançarà aquest segle, amb tota la varietat d'entreteniments digitals i audiovisuals que tenim a l'abast, n'hi haurà cada vegada menys. La vida social que es genera al voltant de la literatura, en canvi, manté certa vitalitat. Les presentacions de llibres, per exemple, apleguen sovint un exèrcit de familiars, amics, coneguts i saludats dels autors que s'ho passen millor en el refrigeri posterior que durant l'estona en què el protagonista xerra pels descosits; els clubs de lectura de les biblioteques i d'algunes llibreries -una iniciativa meravellosa que ha generat nous lectors i n'ha recuperat d'antics- estan més vius que mai, tot i que sospito que alguns dels qui hi participen busquen més compartir una bona estona que no pas l'experiència literària en ella mateixa; els recitals de poesia -sobretot si qui recita és un personatge mediàtic- són plens de gent que mai no ha comprat un llibre de poemes.

Conscient d'aquesta realitat, i més motivat per la sensació de poder literari que atorga deixar-se veure en presentacions, festivals poètics i lliurament de premis que no pas per la dura disciplina de posar-se a escriure, l'autor ha de buscar cada vegada més la presència pública, ha d'anar a la recerca del lector, i pot acabar engolit per allò que Pere Rovira, en el seu deliciós dietari Música i pols (Proa, 2019), anomena el circ de la literatura: «El món literari és curiós: sol donar molta més importància a festivals, premis, crítiques, elogis, homenatges, etc., que a la literatura en si mateixa. Si els escriptors fessin el que han de fer, que a mi em sembla que és quedar-se a casa escrivint, el míser circ de la literatura no tindria gaire importància». En una altra pàgina, Rovira afirma que «un escriptor no ha d'anar pel món a vendre el seu producte». Per altra banda, sense aquest circ, editors i llibreters ho tindrien encara més difícil per sobreviure, i, sense ells, l'autor no és ningú. Estem assistint, doncs, a la mort de la creació literària tal com l'hem entès fins ara?

Il·lustració: Erques Torres.